

Luceafărul

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor
din Republica Socialistă România

UNITATE, DEMOCRAȚIE, PATRIOTISM

Prin Congresul Frontului Democratiei și Unității Socialiste viala politică a României contemporane a cunoscut încă un moment de majore semnificații privind unitatea de nezdruccinat dintre partid și popor, participarea activă, dinamică, conștientă a întregii noastre națiuni socialiste la edificarea noii societăți. Construindu-se de oameni pentru oameni, înalta civilizație socialistă și comunistă reprezintă marea opțiune istorică a poporului român în numele căreia el înțelege să acționeze, sub conducerea partidului său comunist, cu a feră de dăruire mereu sporită, cu a înțelegere a fenomenelor politice și sociale tot mai cuprinzătoare, cu un elan revoluționar care să aleste pe deplin vocația sa de constructor.

constituit a amplă definire a democrației noastre socialiste — democrația participării conștiente, active a întregului popor la edificarea propriei lui istorii, a unității de nezdruccinat a întregului popor în jurul partidului, a hotărârii tuturor cătătorilor patriei, fără deosebire de naționalitate, de a acționa cu înaltă conștientă patriotică și revoluționară pentru prosperitatea și înflorirea României.

„FRONTUL DEMOCRATIEI ȘI UNITĂȚII SOCIA-LISTE VA TREBUI SĂ AIBĂ UN ROL ACTIV ÎN DEZVOLTAREA PATRIOTISMULUI SOCIALIST AL MASELOR POPULARE, ÎN CULTIVAREA SPIRITULUI DE ABNEGATIE ȘI SACRIFICIU AL ÎNTREGULUI POPOR ÎN APĂRAREA INTERESELOR SUPREME ALE PATRIEI. SĂ FACEM ASTFEL ÎNCIT NICI SĂ NU POATĂ CLINTI VOINTA POPORU-LUI NOSTRU DE A TRĂI LIBER ȘI DEMN, DE A-ȘI APĂRA GLIA STRĂMOȘEASCĂ, MĂREATA OPE- RĂ REVOLUȚIONARĂ PE CARE O ÎNFĂPTUIESTE PRIN FORȚA BRATELOR ȘI MINTII SALE, DE A TRĂI ÎN PACE ȘI PRIETENIE, PE BAZĂ DE DEPLI- NĂ EGALITATE ȘI RESPECT RECIPROC, CU TOA- TE POPOARELE LUMII-”

NICOLAE CEAUȘESCU

Luceafărul

Continuare în pag. a 7-a

Unirea face puterea

Putine satisfacții pot fi mai ample, mai profunde, decât ceea ce pe care țări-o să simțăm în clipa în care ne dăm seama că există, în viața noastră, unirea și unitatea. Unirea și unitatea — acestea sunt cele două cuvinte care înțelegem relativ ușor că nici nu-i vorba despre un act de bunăvoință al individului la adresa societății, ci de îndeplinirea unei obligații vizi- uale: „Munca noastră, contribuția pe care o adu- cem numelui poporului nostru, de la un surub bine strunjit la o mare toarnă, și moște- nirea din care vor trăi urmașii noștri. Fiecare din noi trăim pe credit și n-avem dreptul să compromitem creditele generațiilor viitoare” (G. Moisil). Păstrându-ne datorită față de înainta- șii, ne achitam — simultan — și de îndatoririle pe care le avem față de succesori!

Istoria, această deschisă carte, vite și sensibi- lă, ne învață că — pe parcursul secolelor — există, nu o dată, coincidențe pline de semnifi- cative, când o națiune își găsește omul de care are nevoie pentru a o conduce, fie cu braț pu- ternic, pașnic, fie cu braț armat, la nevoie, fie cu certitudine pe care și versul o dă aceluia dornic să-și păstreze gila, s-o muncească, să-și creeze ciniștii copii. Săptămâna aceasta l-am proslăvit pe Eminescu, cu prilejul împlinirii a 130 de ani de la nașterea sa atât de luminoasă pentru poporul român — și iată, în aceeași săp- tămână, au loc lucrările celui de-al II-lea Con- gres al Frontului Democratiei și Unității Socia- liste, eveniment politic marcat care, în substan- ță, exprimă și sentimentele patriotice pe care marea noastră poet le-a turnat în stihuri: „Ce-ți doresc eu tie, dulce Românie, / Tara mea de glorie, țara mea de dor? / Bratele noastre, arma de țară, / La trecu-ți mare, / Mare viitor” (scrisă la adolescență, acum peste un secol).

Mihai Stoian

Continuare în pag. a 7-a

Prin oameni, pentru oameni

noi, români, am putut să surprășim din- de-a lungul vremurilor, pentru că țara, ca un singur am, ne-am unit în jurul unei idei nobile: ideea de libertate, ideea de independență.

De-a lungul timpurilor noastre, aceste idei au primit: Decibel, Ștefan, Mihai Ceaușescu. Această unitate a conștiințelor în jurul unei idei fine de bunul simț al poporului nostru, fine de tradiție nescrisă a năzuinței spre ceea ce este nobil și demn.

O singură mamă ne naște, o singură patrie ne naște. De-a lungul vremurilor am făcut totul ca să ne păstrăm întreagă ființa națională. În amii acestora de lumină facem totul ca patria noastră să fie cât mai frumoasă, mai bogată. România de acum, cunoscută peste mări și țări, România puternică și independentă este creația poporului nostru, unit în opera de construcție a socialismului. „Nimic nu am primit din afară în mod gratuit, nimic nu a căzut din cer! Stadiul la care am ajuns este expresia muncii eroice a poporului nostru, a hotărârii și încrederii cu care toți oamenii muncii urmează și îndeplinesc neabătut politica partidului, a țării și forței

Mara Nicoară

Continuare în pag. a 7-a

Realitate vie, dinamică

Realitatea social-politică a României este din ce în ce mai complexă și dinamică. Este o realitate în care se schimbă rapid condițiile de viață și de muncă. Este o realitate în care se afirmă rolul omului și al științei. Este o realitate în care se construiește socialismul.

Studiam și comparăm un sat și un oraș, ambele înnoite, ambele la cesașul industriei, ambele re- brite frumos timpulul cel nou și grăjilor demne ale viitorului. Studiam păreriile oamenilor din aceste două comunități. Părerii despre industria-

Eugen Mihăescu

Continuare în pag. a 7-a

Semnul timpului

Semnul timpului este un semn care apare în viața omului și care indică schimbările care au loc în societate și în lume. Este un semn care poate fi vădit în artă, în literatură, în știință și în viața de zi cu zi.

unii poetice neliniște, și un plus de cunoaștere, înnoi- toare. Poet de cursă lungă, la Ion Brad se va recunoa- te, într-adevăr, abia cu a- cestă selecție deosebit de severă a de la Căminul (1962) până la admirabilele poeme din Războiul cunoa- șterii (1979) autorul a străbătut o lungă cale, nu o dată sinuoasă, dar de un indubi- tabil progres artistic. Prefa- ța lui Aurel Martin eviden- țiază înscrisit meandreele a- cestui drum poetic asen- dend. Selecția ce ne-o oferă azi poetul — repetăm, fer- cit de severă — îl pune în dificultate îndeosebi pe cei

animati de duhul negației. Ora întrebărilor se compune din șase secțiuni: Căpîșul război, Thalassa, Anotimp incert, Maier, Terra Maier și Humanitas, înglobând fie- care dintre ele arii tematice distincte, idei și sentimente unificate de obsedanta cate- gorie a timpului. Poetul se consideră memorie a timpu- lui propriu, dar și a colecți- vității iar — prin extindere — a întregii umanități, acces-

Gheorghe Pituț

Continuare în pag. a 2-a

Meditații la Ion Creangă

Sub privirea criticii opera lui Creangă pare să sufere de complexul lui Proteu. S-a crezut că Proteu se lasă fotografiat și s-a aflat mai întâi omulul definitiv — etnicul, popularul (și altele, apoi adiacente lui — omulul, realismul, stilul generic, etc.) uitându-se că etnicul e imanent opere literare. Dar, mai mult ca la alți autori, nu Creangă s-a lăsat aprehendat, ci metamorfosisul lui.

Categoriile ca: povestitor popular, scriitor-țărăan, creator etnic, sint și verosimile și înguste. Creangă nu e radical diferit de vocea etniei lui, e drept, dar faptul nu trebuie dus până la etni- cism, până la o non-judecată de valoare. Fără teama de a greși pot zice că Ion Creangă este un mare prozator succint al lumii, după cunoș- tințele mele cel mai mare.

Dan Arsenie

Continuare în pag. a 7-a

ANOTIMP ROMĂNESC

Ninge cît timpul de înalt,
Pînă dincolo de gînduri și lună,
Cerbii sînt în acuzia și salt,
Numai visul prin liniște sună.

Sub troiene, cuplate de piine se-aud
Urscid macnît căte primăvară;
Din marea Nord românesc, pîn'la sud
Prin cetate, tacul verbelor ară.

Înflorea albastru ca titanii Carpații
Traversai cu vînt de lacuri peste glazne,
La primăvera își face lac prin spații
În rîndială temeinică și fără bezne.

Un întreg popor de inimă și frunzi,
Mai înalt decît timpul, își întemeiază
Restul pînii, restul vegheții din munți
În săgetarea firului cu plumb sub amieză.

Ion Cringuleanu

ATITUDINI

Revendicarea lui Arghezi

Un paradox, mai merge. Dar două, de odată? Primul paradox: Arghezi e un mare scriitor, ignorat și... necunoscut. Cum adică? Nu e publicat și republicat? Nu i se rezervă (din nou!) locul cuvenit în manualele școlare? Cărțile lui nu se dau gremianților din liceu? Naslerea lui nu e celebrată public și în mod oficial de școlile? Nu i s-a consacrat monografiile? (unele mai demult, datorate lui Tudor Vianu, Ov. S. Crohmăniceanu, D. Micu ș.a. alta recentă — și amplă! — a lui Nicolae Balotă?).

Ba da! Ba da! Dar iată ce adevăr crud (dar incontestabil) ne dezvăluie N. Balotă în ultima monografie închinată maestrului (cuvînt profund neșcherit lui T.A. care și-a intitulat, spre deosebire de majoritatea confratrilor, produsele definitive ale spiri- tului său cu vechiul „Seriaz” și nu, „OPERE”): „Opera argheziană... intrat de elită, an în cano- nu de umbră care întindecă posteritatea imediată a celor mai mulți scriitori... Umbra nu întindecă situația operei lui Arghezi în ierarhia literară, ci PREZENȚA ei. Recunoașterea oficială, academi- că ce l se aduce, îndeosebi, o situație pe freapta rea mai înaltă a literaturii române post-eminen- țiene. Prezența ei vie, incitantă, GERMINAREA EI ÎN CONSTIINȚE ȘI ÎN ALTE OPERE nu este nici pe departe la nivelul situației de care se bucură și mai ales, adaug eu, la nivelul ge- neratoarei oferte de valori și șanse de înnoire a zădării și limbii românești continute în opera poetice și publicistică a lui Arghezi.

În glorie și drepturile de autor l-au obsedat pe Arghezi, ci destinația limbii, literaturii și ma- ravurilor românești. Peem cu poem, tablău cu tablău, „planeta” cu „planetă”, adică toate „ace- le trurie dense, unice” ale spiritului său inega- labil au fost create pentru a lînturi și germina conștiința publică, pentru a o asana. Și formal „prezența vie și germinatoare” este... absentă!

De ce este absentă? Nu gloria și drepturile de autor l-au obsedat pe Arghezi, ci destinația limbii, literaturii și ma- ravurilor românești. Peem cu poem, tablău cu tablău, „planeta” cu „planetă”, adică toate „ace- le trurie dense, unice” ale spiritului său inega- labil au fost create pentru a lînturi și germina conștiința publică, pentru a o asana. Și formal „prezența vie și germinatoare” este... absentă!

De ce este absentă? Nu gloria și drepturile de autor l-au obsedat pe Arghezi, ci destinația limbii, literaturii și ma- ravurilor românești. Peem cu poem, tablău cu tablău, „planeta” cu „planetă”, adică toate „ace- le trurie dense, unice” ale spiritului său inega- labil au fost create pentru a lînturi și germina conștiința publică, pentru a o asana. Și formal „prezența vie și germinatoare” este... absentă!

De CE „nu ne dăm seama”? Probabil, din cauză că în imaginea unora T. Arghezi e „monument”, adică ceva demn de admirație, „ceva” pe lângă care treci, ca pe lângă o statuie de bronz amplasată într-o grădina pu- blică ce nu-ți mai spune nimic: un abieci în spațiul fizic și nu un germene în spațiul spiri- tual.

De CE „nu ne dăm seama”? Probabil, pentru că ecranul conștiinței și îm- terecului pulc e ocupat îndeosebi de ceea ce e mai recent, (hup, prosi, mediocru, dar recent!) — autohton sau străin — într-o nedorită confuzie a valorilor. Astfel autori în viață sînt „mai im- portanți” decât „morții”, dispunînd de o publi- citate (uneori și de o publicare), invers propor- țională cu valoarea intrinsecă a operei pentru cultura română — care este, în primul rînd, limbă română și prin ea gîndire și simțire romă- nească. Polemicile de cafenea, aduse în coloan- ele revistelor literare, trezesc mai mult (dar mai efemer) interes decît „Biletete de papagal”, decît pamfletele de caracterologie și patologie socială ale împărățitului verbului românesc din secolul XX (sau XXI?).

De CE „nu ne dăm seama”? Pentru că ne împiedică structura publicisticii, care — cu excepțiile menționate la început — NU ține aprinsă torța interesului public pe can- tină și mesajul operei argheziane, pe extraor- dinara ei actualitate idealică, pe forța ei morală și pe unitatea limbii ei — pe care ar trebui să învățăm s-o scriem și s-o vorbim (scrișul său concentrat, dens în idei, esențializat în expresie,

Petru Pânzaru

Continuare în pag. a 6-a

Ulei de Corneliu Baba

Cam cunoscut pe Tudor Arghezi

Evocare de ALEXANDRU BRAD

«TINERE, ASTA N-AM SPUS-O EU»

As vrea să fac, din capul locului, precizarea că așezarea acestor rânduri sub genericul rubricii „L-am cunoscut pe Tudor Arghezi” mi se pare, cel puțin mie, oarecum nepotrivită. De ce? Înainte de toate fiindcă ele nu se încadrează, strict sensu, în nota de înțimitate care răzbat din evocările publicate de „Luceafărul” până acum. Apoi, pentru că eu doar l-am văzut sau l-am întâlnit pe Poet, ce-i drept, de mai multe ori, dar numai de trei ori am avut felițarea să-l auzi vorbind foarte de aproape și pentru mine. Dar, trebuie recunoscut, nu-i puțin lucru să ai prilejul, să stai față în față de trei ori cu un om de geniu, cum a fost Tudor Arghezi.

păharul cu licoare, apoi, cu grijă, din ceașca de cafea. Mama și tunc se retrag. Maestrul își reia povestirea. „Unde am rămas?” — ne întreabă, dar tot dămnia să își amintescă cu precizie. „Da, da, la Viena, la Austria. Reitorul universității este un doctor în medicină, Felinger L.J. Este o somitate medicală. Eu, slavă domnului, nu am avut nevoie de îngrijirile sale trușteli, ci numai suflătoare. E foarte dezbrătat, rapid la gândire, la răspunsuri și întrebări. Se vorbește mult franceză la Viena, dar repet, ce nu a impresiunii adine este că pretutindeni am vorbit românește, la toate asociațiile, la vechea colonie românească. (...) Aș fi vrut să caut urmele lui Eminescu, dar nu am avut timpul necesar. De 38 de ori pe zi am fost bărbuțit mereu în toate părțile. Am diverse fotografii în care domină paharele și sticlele. Se bea bine la Viena.

Iorga Iliopolis: „Nostalgie”

Dar ei știu de ce. Cred că în curind și la București se va petrece acest fenomen, că s-au înmulțit mașinile. Am fost așa de emoționat de această premieră că parcă mi-au dispărut în acel moment și impresiile. Impresiile au fost delicate. Costumele seculare mi-au plăcut în primul rînd. Ei păstrează că și englezii și nasturii de la hainele noastre vremuri. Atmosfera foarte amicală. România a intrat în spiritul occidental adine și în cel vechi de asemenea. Vinerii nu iubesc și ceea ce m-a impresionat ca această atenție nu mi s-a acordat mie personal, ci țării noastre. Tera Mișcării a primit un premiu Herder.

Am găsit la Viena și atenție și generozitate. Profesori foarte bine aleși, toți cu cunoștințe multe. În sfârșit, știu ce este Viena alifet, era capitala Austriei, fosta Austro-Ungarie, fosta habșburgică, acum este Viena intelectuală, este altă Viena.

Am fost premiați șapte. Din alizea milioane citi sînt în toate țările, nu știu cum s-au ales șapte. Ei sînt foarte informați. M-am întors mult mai vii de acolo, cu toate mulțumirile nașionale, ca să le scriu așa. La început mi se cereau să mă duc, că au mă duc.”

Arghezi își potrivește ochelarii, scoate cu mișcări domoale pachetul de țigări și își mai aprinde una, pufoaie cu plăcere. În timp ce dăce țigara spre scumiera de alături rămîne cu privirea fixată pe ceva anume de pe masă. „Iar este antipatie gâlșea asta” (microfonul). Apoi ride cu poftă, molipsitor. Noi ridem ceva mai infundat.

puică, stăl tolea cu noi, că dumnea lor se supără”. Noi zimbim, dar vorbele maestrului sînt stinjenitoare. Nici unuia nu-i trece ceva prin gînd, cel puțin mie nu, și dacă, ce poți să le spui gazdelor, poetului care ne cucerește cu felul său de a vorbi, de la om la om, ca un bătrîn sfătos și bun. Vine și Mitzura. Timpul trece și noi știm asta. Ne simțeam chiar vinovați că îl obosem și mai mult pe Poet. Dăm să ne ridicăm, cînd îl auzim pe Arghezi: „Putea, în casa asta nu se mai poate hea nimic? Își strivește figură în scumieră, Mitzura plencă și revine zimbătoare și ne mai toamnă un rînd în pahare. Rămîne cu noi. Arghezi revine:

„Se pregătește la Dusseldorf o carte cu proză de-a mea. Eu nu prea cutesc să vorbesc de mine. Îmi place mai bine să vorbesc cu alții, despre alții, chiar să-i injur.”

Mi s-a propus în la diverse edituri să le dau cite o carte. Mai vorbe, mai nouă, vltioare, în orice caz pus pe fațet. Edituri din Germania depărtată de noi. Mi-a spus Cizek — care voia-jează mult, cunoaște Germania occidentală, — mi-a spus că este o sele de România. „Șete care s-a așteptat la așteptarea din occident din precedenții ani nu am avut impresii așa de categorice. Era încă sovială. Acum nu se mai discută. Este un fluxiu de simpatie. Evident că pe germani nu-i interesează numai literatura, dar nouă ne pare bine și de literatură.”

Se aude soneria telefonului. Mitzura pleacă — răspundă. Arghezi sesizează mișcarea și se oprește. Își mai aprinde o țigară, apoi soarbe înțitiaz dată de la venirea noastră din paharul cu apă minerală. Tușește aproape neuzit. Intinde mina după paharul cu coniac și ne îndeamnă și pe noi: „Gustați și la bunăstarea asta”. „Cite-a fost?” — o întreabă pe Mitzura, care revine. „Paul Anghel. M-a întrebat cum te simți și să-ți spun că te felicită încă o dată”. „Și nu l-am mulțumit?” „Sigur că da, i-am mulțumit”. Împăcat, Arghezi ni se confesează în continuare:

„La acordarea acestui premiu, au colaborat pe lîngă Universitatea vieneză, un așezămînt cultural din Hamburg și altul din Basel. Se pare că ei colaborează și că au spiritualmente cam aceeași direcție. Fără îndoială, va fi căutată literatura românească foarte mult, pentru că în general literatura europeană este într-un total vzămînt. Ei însăși mi-a afirmat că nu au ceea ce doresc să aibă. Se poate să găsească în România, odată cu petrolul și o literatură mai bună. Nu vreau să trag spuza pe turla mea, de aceea mă refer mereu la România și românii. Nu știu ce s-a întimplat cu mine că m-au ales ei. În acea vreme eu nu mă așteptam la acest lucru, ca primul pas să-l fac Viena. Este ceva foarte important pentru noi, ca semn al timpului. Pentru prima dată, dragii cititori și ascultători, România primește un asemenea premiu, în persoana mea umilă. Am zis că au început cu mine pe căle că năumez deosebire în ceea ce eu și-a spus că dacă ar fi început pe Z tot mi-l ar fi dat. Eu nu am orgoliu profesional. Cred că la anul, în loc de un, vor fi doi-trei. Viena se simte foarte legată de noi. Nu știu prin ce fenomen, dar tot pe cale de psihologie probabil. O mare deosebire pentru întregul nostru popor, noastră Viena. Am văzut felul cum a fost primită toată țara, cu mine mergea și pămîntul românesc, fără voie, cu porumbul, cu grîul, cu gazul lui. Simțeam că bate Bărăganul în Viena, Bărăganul nostru. În orice caz a neașteptată primire, provocată de ei, că mi-a năumez deosebire. În orice caz este un punct de plecare foarte important pentru scriitorii noștri. Nu știu cine alege la el dar am impresia că știu să alegă, nu pentru că m-au ales pe mine, el după cum au vorbit despre literatura noastră, care este destul de bună. Dar literatura noastră face o însulă frumoasă în mijlocul Vienei. Aș dori să se ducă la Viena cit mai mulți dintre scriitorii noștri, ca să facem o punte nu numai de la el spre noi, și de la noi spre ei. Orice spirit care trece în alt spirit este neapărat, nu zle necesar, că este și necesar, dar este imposibil de evitat. Nu știu, în țara noastră mică, lucrăm și lucrăm țigăi ce rivină, cu nădejde și cu devotament. Nu se poate ca această unanimă stare sufletească să nu zhoare mai departe. El găsește viața noastră nouă foarte frumoasă și foarte interesantă, și și noi de altfel, și sînt la unison cu toate așteptările noastre. Secolele încă întotdeauna o urmă așine trec prin orăse. Dar ei sînt la tradițiile lor puternice de tot.

Deci, foarte bine primii pretutindeni unde am fost. Să nu uit, că am tot trecut de la una la alta, la catedra de limba românească este un vechi Niculescu, care a fost trimis din țară. Ne-au arătat arhivele lor, foarte bogate. Cam asta a fost și cam atit despre premii și despre Viena de-acum și despre Viena de acum 60 de ani, din 1905, cînd am plecat din țară pentru prima oară.”

Convinsem cu maestrul că a doua zi să-i prezentăm un text alcătuit de noi după stenogramă. A fost de acord, ba chiar ne-a rugat ca nu cumva să publicăm ceva fără să fie văzut și aprobat de domnia sa.

Prezentîndu-i textul, mina maestrului Tudor Arghezi a tramurat pe textul nostru, îndreptînd, adăugînd fără să schimbe însă sensul celor spuse inițial și preluate de noi. Într-un singur loc adăugasem, la propunerea mea, acceptarea de N.V. și de M. Moarcs, — ultimul ca brăsovean, eu ca fost muncitor la uzina de tractoare din același rînd. Trecură și fraza suna astfel: — „Străinii știu acum că pot găsi în România — alături de grâu, petrol și tractoare — și o literatură bună...”

Intors la redacție, Nicolae Vamvu îmi spune: „Ți-a tăiat tractoarele. Mi-a zis: „Tiner, asta n-am spus-o eu”

ioan alexandru

Ploala

Plouă pe munți, pe cedrii de stejar E-un fel de vînt ce-asudă pe coline De ai acum ovină să te întorci Sînt de trecut puhoale mai puțin

Lucează lînea, lucrătoaru-i dus Și ușile rămas cu descurate Și dacă poți acum să pătruni Grabiește-le în toaină din cetate

Acum în miez de noapte e ceasul potrivit Cînd dorm și ciini și neamurile roată Deslețiat din giugiuri trupul goi Să-ți strecri printru oștenii gloată

Cu toții dorm căci ploala i-a lovit Cu trănetele radnicii sale Brul malatex cece pe lut dezvăluit Și-i soarbe capul ceata pe să vale

Acum cu-a sapă-n mină grădinar papinid Îngreapă-ți plugul rece în țărînd Din carnul lui curind va răsări Izvorul viu pe-această căpăjină

Putna

Flice volahă-o Radului Frumcs A deveni a lui Stefan soție Marie o dezmiardă cuvioș Incărunțit domn de vitejie

La Putna sceptrul i-a gălit întoc Cînd el e dus la oaste să rămină Cu maicele fecioare de priveghi La candelă să lupte împreună

Și-n zilele de rînd la apitat Să-nșirue-n portia mărgărite Să-nșir de au odihnescă lin Trupul străpuns de cuie otrăvite

Pruncul Bogdan de un anșor trecut Cu-nții paș de maica lui se tine Cleatul Buga se angue în tură Dintre năhai că domnul nu mai vine...

Iorga Iliopolis: „Podgoricancă”

Convingem cu maestrul că a doua zi să-i prezentăm un text alcătuit de noi după stenogramă. A fost de acord, ba chiar ne-a rugat ca nu cumva să publicăm ceva fără să fie văzut și aprobat de domnia sa.

Agapia veche

Trei pustnici sfinți alifet-a Dostoie Ci de moastele în racla la vedere Și în padure roată pin-cum E cold de-aita post și priveghere

Zugravii Varoneului aici S-au împesit la cuget și simțire Nainte de-a se lagodi-n culori S-au deștejit de orice pătimire

În striaul miezanopticiiilor goi S-au confundat adine în săracie Și care-o îndurat pin-la șirșit Au fost trimiși pereți să-i invie

Și acum ajuns-au ei la ctitorii Au și-ncepud lucrarea dănoară Căci dintr-untru se ștau cu toți Demoli ajuns în celealtă țară

Și astfel îmbrăcatu-s-au pe rînd Acepti pereți cu-aita bucurie Căci ei veneau zugravii pe dămint Numai cu ochii din împărătie

Și trupurile nu si le luau Decit ca să postească și asude Și de aceea încă de priveghi Neterminate fețele și ude

Și după-aitea vecuri n-au uitat Că liebuie degrabă să se-nnoară Dar e mereu ceva de-adaugăt Pînd columba mișca-se din orcă

Războieni

„Cuvîntul cel mai greu din calendar Este războiul dus de lieccre Purțam și noi de vecuri jugul său Și-adeșea ne-ngănuc-ne-ntru popoare

De lieccre dată ne-am sculeat Zărabili dar nu înfrînți fără putere A se vede Dumnezeu cu noi Și ne-a tinut de soare și-nviere

Nu ne-am temut de nimeni pe pămînt Si-am îndurat de toate și se mai poate încă Căci trandafiiu spinilor pe rug Este-mpintat cu singele în stîncă

Și nu cine îl smulge-n univert Foră să-și spargă pieptul să-l julească Și să-l preface vulturii-n tărîni Și țărîna vinturii să se risipească

Căci teama cea mai mare nu-i de om Ci de sulfarea-n cuget ce cuvînt Cu ea să liu în pacea fără somn E noaptea-n mine cea mai sfină Și cu literatura”, s-a bilbiit prietenul meu. „Se vede, se vede”, i-a zis-o poetul.

Fotografie de Ion Cucu

Pe Valea Albă oasele gălbui Le stringe plugu-n raclele desarte Și mănăstirea-mbracă-le-n cuvînt Și clopotul le unge fără moarte

Și creștig holda de acum în veac Și semînția piimi e mai bună Și lacul pentru vie e mai cald Și e mai dreaptă cumpănoa-n lîtină,

Poetul

Ei nu posedă ei doar sesiseacă El e prodromul vesnic vestitor Din zori de zi și pînă la amiază Tot scade umbra-n coloa tuturar

Pînă se-asterna înfrînșta depînd Și asfințește soarele declin Și iepunii răscolu și pe celînd Cuibul traful ucis de secerș

El preglătește numai sărbătoreea Și niciodată nu e de găsit Unde-i încinsă hora și cîntarea Estazioză raiul pustit

Iubire

Iubirea nu-i decit acestă Cuvetă împăcare pe pămînt Un om se dă cu grijă la o parșe Să poată trece trandafiiu sfinț

Iubirea nu-i decit mieșama Rămasă după crînl ce-a trecut Din care-ți faci cămășă pe măsură Să poți trăi pe lume nevăzută

Piinea

Se lasă zvon de loamnă prin păduri Lumino-ncet se trage de pe față Pe barbă-n jos cu mirul lipicioș Pînă deșteaptă iarna la viață

E-aita-ngăduindă și loc necupat Lumina din lume iorăș și retrasă Sînt numai suflet umbrele pe zări Și numai mișgierie cuvioasă

Cuvîntul deveni-a tuturor Îmbelugare și făgăduire Pe dincoară n-a mai rămas decit Cămăsoa vîntă de sulferință

Griul fierbinte de pe arii strîns Și-i potrivește chipul în cōmară Înbia piine-l strîng pe eller Să țînc loc de soare peste țoră

Iorga Iliopolis: „Oana”

Pasărea Ghipi

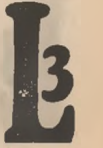
E-o pasăre pe lume ce-a rămas Din vremi străvechi să fie mărturie Perechea ei e vîntul nevăzut Ce-o-nscămitează fără s-o sfîșie

Cînd e vîntă vremea-n mărțigș Și-i dulce zburat lăra polenice Se lasă pe o vîntă de vîzduh Și trupul se înmoaie-a zămislire

Oul vedește lăra să fi fost Cu ancora levit de amolote Fecetea-i neolită și pe mormînt Și pladu-i viu prin ușile-ncuicte

Pe-o creangă solitară de lei s-a aserlat. Fără de cîntec numai întupoare În achi mai dev de aur din Bizanț Încape lumea neincăpătoare

Din volumul „Imnele Moldovei” în curs de apariție la Editura „Albatros”

atelier literar

posta redacției

NICOLAE VLĂDUȚ: Pozițiile deosebite, dar tensiunea lirică e încă scăzută, frecvența aproape absent. Ceva mai consistente, „Popas”, „Nehotărâre”, „Peșea”.

N. DAMERON: Am primit mulțumiri.
MARIA R.: Predomină lucrul „făcut”, cu ocazională mângâiere, dar fără fior, inspiratie, insulțare. Ceva mai vie, „Dor de mare”. Felicitări pentru noua semnătură.

E. RADU: Mulțumiri și replică! Așteptăm (cel puțin) vestea mai ample și manuscrise interesante.

MIRCEA: Val, ce de necazuri pe capul unui biet copil! (Dar poate că sintezi un copil „făcut”, dacă ai reușit să vă certati cu atita lume?). Oricum, suferința e suferință! — din partea noastră, considerați-vă mângâiați pe creștet cu dragoste și comunașune, dar respectați-vă neapărat dreptul la vacanță și la joacă (ați trecut — nu uitați — printr-o perioadă grea, de încordare și eforturi, de „lucrare” îndrăgite și de niște manuale rebarbatate, examene, emoții, etc.; e vorba de o oboseală prelungită, care reclamă odihnă și recuperare, schimbarea preocupărilor, etc. — ca să nu vă faceți bunăoară, un om de zăoadă: tăcut, calm, „bun”, „inteligent” (chiar dacă rece, dar nu-i așa? — nimeni nu e perfect...)). Versurile exprimate în această stare de oboseală acută (dar, fără doar și poate, trecătoare). Ascădar, la joacă!

PETRE IVANCU: Nu e rău, pentru început (deși, pe alocuri, metafora poezică ca niște perle în apă). Dar să vedem ce mai urmează.

C. CERBU: În „Dovadă” și „Setea”, lucrurile tind să deosească nivelul unor versificări programate de acuratețe. Să ne vedem.

A. TATOMIR: Lucrurile nu sînt încă lămurite, concludente; trebuie să mai vorbim.

X. Y. Z.: Fagăni moderate, conștințioase, fără semne deosebite

de perspectivă. Vom vedea, în continuare (c. d. alegeți-vă o semnătură mai personală — sintă până acum vreo trei X. Y. Z., care și-au istovit imaginația în căutarea unei iscălituri... originale).

A. PODARU: O serie de pagini se află în sfera poeziei, chiar dacă, uneori, mijloacele sint cam învechite și convenționale, inadecvate nervului și motivelor moderne, actuale, ale unei poezii exponențiale, de tip bună (cum se arată în 71 majoritatea celor trimise). Cele mai bune lucruri, însă (mai puțin stinjenite de un programatism uneori insistenț și ostentativ) lasă să se întrevadă perspecti-

ve favorabile: „Culegeți răul”, „Nepuțință”, „Sat”, „Duh alb”, „Dragostea de țară”, etc. (Frumos și versul cu care începe „Cu plec în zborul meu”, dar lucrurile scad, în continuare, și se pierd în retorism și convențional). Sperăm să primim vestea din ce în ce mai bune (și o semnătură interesantă).

OPTIMUS: Am descifrat greu (și incomplet) scrisul dv. (vedeți, deci, că nu numai Optimus are motive să fie nervos și olistăit...), și am rămas cu impresi-

sia că auspiciile poeziei nu vă delectează („Răstă”, „Timp muzeal”, „Calea”, „Mediocritate”, „Marți”, „Patru stop-cadre”). Despre plicurile anterioare, de care vorbiți, nu știm nimic (mai ales, că dacă am înțeles bine, erau semnate altele!). Oricum, va trebui să ne verificăm cele două impresii pe manuscrisele venitoare (sperăm să ne oferim posibilitatea unei lecturi mai puțin crispate și anevoioase...!). Ne-a făcut plăcere scrierarea „Inerți persoane” — pentru cei 8 ani al săi, întrebarea e — trebuie să recunoaștem — cu totul precoc!

C. Velicu, Maria Botez (ceva, în „Scrisoare”), Joseph Miran, Valerica Apostu, David Vasile, George Radu (Constanta), Ion Craiova, Ion Miron (ceva, în „Căl de om”), Rada Comina, Tudor I. Ion Pavel, G. B. Plopu, Florina Frunză, Parvania M., Constantin Cotea, Jean Clus, Mihail Ioana, Gh. B. Nerru, Magul, Dor de soare: Nimic nou!

Camelia Gunea (ceva, în „Plecare”), Andrei Ștefan, George Sandu, Mai Anca, Elena Purcariu, Extraneus, B. Florescu, Vasile Dumitru, Alina Carmea Diaconescu, Jeaga Chi, Bureluț Ion, Ina Calea, George Pimen, Mihail I. Tănăsău și Diana Alexandrescu, Dumitru Bădoacă, W. G. Craiova, Elena Ungureanu-Nuți, Keith Peter, Daniel Pintea, Mihail Bucer, Ecse Pop Argeș, Wilki Constantinescu, Rodica Herudiu, Ramona Brad, G. Măcevelu, B. Gaby, Mariana Ghiță, Theodor D. Serbanescu, C. Predescu Dimbovitza, Elena Dobrescu, Florin Romanescu, Ioana Dinescu, Sandu Frunză, Iulia Miroslov, Mălina Negoi (ceva, în „Sint”), Onel, V. Clabotaru, Mihail Ovidiu Dumbrăvescu, Chivan Măgureanu, Victor Mihaleache, Lesandra Rusulec: Încercări de nivel modest.

Geo Dumitrescu
N. R.: Manuscrisele însoțite.

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

ve favorabile: „Culegeți răul”, „Nepuțință”, „Sat”, „Duh alb”, „Dragostea de țară”, etc. (Frumos și versul cu care începe „Cu plec în zborul meu”, dar lucrurile scad, în continuare, și se pierd în retorism și convențional). Sperăm să primim vestea din ce în ce mai bune (și o semnătură interesantă).

OPTIMUS: Am descifrat greu (și incomplet) scrisul dv. (vedeți, deci, că nu numai Optimus are motive să fie nervos și olistăit...), și am rămas cu impresi-

sia că auspiciile poeziei nu vă delectează („Răstă”, „Timp muzeal”, „Calea”, „Mediocritate”, „Marți”, „Patru stop-cadre”). Despre plicurile anterioare, de care vorbiți, nu știm nimic (mai ales, că dacă am înțeles bine, erau semnate altele!). Oricum, va trebui să ne verificăm cele două impresii pe manuscrisele venitoare (sperăm să ne oferim posibilitatea unei lecturi mai puțin crispate și anevoioase...!). Ne-a făcut plăcere scrierarea „Inerți persoane” — pentru cei 8 ani al săi, întrebarea e — trebuie să recunoaștem — cu totul precoc!

C. Velicu, Maria Botez (ceva, în „Scrisoare”), Joseph Miran, Valerica Apostu, David Vasile, George Radu (Constanta), Ion Craiova, Ion Miron (ceva, în „Căl de om”), Rada Comina, Tudor I. Ion Pavel, G. B. Plopu, Florina Frunză, Parvania M., Constantin Cotea, Jean Clus, Mihail Ioana, Gh. B. Nerru, Magul, Dor de soare: Nimic nou!

Camelia Gunea (ceva, în „Plecare”), Andrei Ștefan, George Sandu, Mai Anca, Elena Purcariu, Extraneus, B. Florescu, Vasile Dumitru, Alina Carmea Diaconescu, Jeaga Chi, Bureluț Ion, Ina Calea, George Pimen, Mihail I. Tănăsău și Diana Alexandrescu, Dumitru Bădoacă, W. G. Craiova, Elena Ungureanu-Nuți, Keith Peter, Daniel Pintea, Mihail Bucer, Ecse Pop Argeș, Wilki Constantinescu, Rodica Herudiu, Ramona Brad, G. Măcevelu, B. Gaby, Mariana Ghiță, Theodor D. Serbanescu, C. Predescu Dimbovitza, Elena Dobrescu, Florin Romanescu, Ioana Dinescu, Sandu Frunză, Iulia Miroslov, Mălina Negoi (ceva, în „Sint”), Onel, V. Clabotaru, Mihail Ovidiu Dumbrăvescu, Chivan Măgureanu, Victor Mihaleache, Lesandra Rusulec: Încercări de nivel modest.

Geo Dumitrescu
N. R.: Manuscrisele însoțite.

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

ve favorabile: „Culegeți răul”, „Nepuțință”, „Sat”, „Duh alb”, „Dragostea de țară”, etc. (Frumos și versul cu care începe „Cu plec în zborul meu”, dar lucrurile scad, în continuare, și se pierd în retorism și convențional). Sperăm să primim vestea din ce în ce mai bune (și o semnătură interesantă).

OPTIMUS: Am descifrat greu (și incomplet) scrisul dv. (vedeți, deci, că nu numai Optimus are motive să fie nervos și olistăit...), și am rămas cu impresi-

sia că auspiciile poeziei nu vă delectează („Răstă”, „Timp muzeal”, „Calea”, „Mediocritate”, „Marți”, „Patru stop-cadre”). Despre plicurile anterioare, de care vorbiți, nu știm nimic (mai ales, că dacă am înțeles bine, erau semnate altele!). Oricum, va trebui să ne verificăm cele două impresii pe manuscrisele venitoare (sperăm să ne oferim posibilitatea unei lecturi mai puțin crispate și anevoioase...!). Ne-a făcut plăcere scrierarea „Inerți persoane” — pentru cei 8 ani al săi, întrebarea e — trebuie să recunoaștem — cu totul precoc!

C. Velicu, Maria Botez (ceva, în „Scrisoare”), Joseph Miran, Valerica Apostu, David Vasile, George Radu (Constanta), Ion Craiova, Ion Miron (ceva, în „Căl de om”), Rada Comina, Tudor I. Ion Pavel, G. B. Plopu, Florina Frunză, Parvania M., Constantin Cotea, Jean Clus, Mihail Ioana, Gh. B. Nerru, Magul, Dor de soare: Nimic nou!

Camelia Gunea (ceva, în „Plecare”), Andrei Ștefan, George Sandu, Mai Anca, Elena Purcariu, Extraneus, B. Florescu, Vasile Dumitru, Alina Carmea Diaconescu, Jeaga Chi, Bureluț Ion, Ina Calea, George Pimen, Mihail I. Tănăsău și Diana Alexandrescu, Dumitru Bădoacă, W. G. Craiova, Elena Ungureanu-Nuți, Keith Peter, Daniel Pintea, Mihail Bucer, Ecse Pop Argeș, Wilki Constantinescu, Rodica Herudiu, Ramona Brad, G. Măcevelu, B. Gaby, Mariana Ghiță, Theodor D. Serbanescu, C. Predescu Dimbovitza, Elena Dobrescu, Florin Romanescu, Ioana Dinescu, Sandu Frunză, Iulia Miroslov, Mălina Negoi (ceva, în „Sint”), Onel, V. Clabotaru, Mihail Ovidiu Dumbrăvescu, Chivan Măgureanu, Victor Mihaleache, Lesandra Rusulec: Încercări de nivel modest.

Geo Dumitrescu
N. R.: Manuscrisele însoțite.

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

ve favorabile: „Culegeți răul”, „Nepuțință”, „Sat”, „Duh alb”, „Dragostea de țară”, etc. (Frumos și versul cu care începe „Cu plec în zborul meu”, dar lucrurile scad, în continuare, și se pierd în retorism și convențional). Sperăm să primim vestea din ce în ce mai bune (și o semnătură interesantă).

OPTIMUS: Am descifrat greu (și incomplet) scrisul dv. (vedeți, deci, că nu numai Optimus are motive să fie nervos și olistăit...), și am rămas cu impresi-

sia că auspiciile poeziei nu vă delectează („Răstă”, „Timp muzeal”, „Calea”, „Mediocritate”, „Marți”, „Patru stop-cadre”). Despre plicurile anterioare, de care vorbiți, nu știm nimic (mai ales, că dacă am înțeles bine, erau semnate altele!). Oricum, va trebui să ne verificăm cele două impresii pe manuscrisele venitoare (sperăm să ne oferim posibilitatea unei lecturi mai puțin crispate și anevoioase...!). Ne-a făcut plăcere scrierarea „Inerți persoane” — pentru cei 8 ani al săi, întrebarea e — trebuie să recunoaștem — cu totul precoc!

C. Velicu, Maria Botez (ceva, în „Scrisoare”), Joseph Miran, Valerica Apostu, David Vasile, George Radu (Constanta), Ion Craiova, Ion Miron (ceva, în „Căl de om”), Rada Comina, Tudor I. Ion Pavel, G. B. Plopu, Florina Frunză, Parvania M., Constantin Cotea, Jean Clus, Mihail Ioana, Gh. B. Nerru, Magul, Dor de soare: Nimic nou!

Camelia Gunea (ceva, în „Plecare”), Andrei Ștefan, George Sandu, Mai Anca, Elena Purcariu, Extraneus, B. Florescu, Vasile Dumitru, Alina Carmea Diaconescu, Jeaga Chi, Bureluț Ion, Ina Calea, George Pimen, Mihail I. Tănăsău și Diana Alexandrescu, Dumitru Bădoacă, W. G. Craiova, Elena Ungureanu-Nuți, Keith Peter, Daniel Pintea, Mihail Bucer, Ecse Pop Argeș, Wilki Constantinescu, Rodica Herudiu, Ramona Brad, G. Măcevelu, B. Gaby, Mariana Ghiță, Theodor D. Serbanescu, C. Predescu Dimbovitza, Elena Dobrescu, Florin Romanescu, Ioana Dinescu, Sandu Frunză, Iulia Miroslov, Mălina Negoi (ceva, în „Sint”), Onel, V. Clabotaru, Mihail Ovidiu Dumbrăvescu, Chivan Măgureanu, Victor Mihaleache, Lesandra Rusulec: Încercări de nivel modest.

Geo Dumitrescu
N. R.: Manuscrisele însoțite.

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

ve favorabile: „Culegeți răul”, „Nepuțință”, „Sat”, „Duh alb”, „Dragostea de țară”, etc. (Frumos și versul cu care începe „Cu plec în zborul meu”, dar lucrurile scad, în continuare, și se pierd în retorism și convențional). Sperăm să primim vestea din ce în ce mai bune (și o semnătură interesantă).

OPTIMUS: Am descifrat greu (și incomplet) scrisul dv. (vedeți, deci, că nu numai Optimus are motive să fie nervos și olistăit...), și am rămas cu impresi-

sia că auspiciile poeziei nu vă delectează („Răstă”, „Timp muzeal”, „Calea”, „Mediocritate”, „Marți”, „Patru stop-cadre”). Despre plicurile anterioare, de care vorbiți, nu știm nimic (mai ales, că dacă am înțeles bine, erau semnate altele!). Oricum, va trebui să ne verificăm cele două impresii pe manuscrisele venitoare (sperăm să ne oferim posibilitatea unei lecturi mai puțin crispate și anevoioase...!). Ne-a făcut plăcere scrierarea „Inerți persoane” — pentru cei 8 ani al săi, întrebarea e — trebuie să recunoaștem — cu totul precoc!

C. Velicu, Maria Botez (ceva, în „Scrisoare”), Joseph Miran, Valerica Apostu, David Vasile, George Radu (Constanta), Ion Craiova, Ion Miron (ceva, în „Căl de om”), Rada Comina, Tudor I. Ion Pavel, G. B. Plopu, Florina Frunză, Parvania M., Constantin Cotea, Jean Clus, Mihail Ioana, Gh. B. Nerru, Magul, Dor de soare: Nimic nou!

Camelia Gunea (ceva, în „Plecare”), Andrei Ștefan, George Sandu, Mai Anca, Elena Purcariu, Extraneus, B. Florescu, Vasile Dumitru, Alina Carmea Diaconescu, Jeaga Chi, Bureluț Ion, Ina Calea, George Pimen, Mihail I. Tănăsău și Diana Alexandrescu, Dumitru Bădoacă, W. G. Craiova, Elena Ungureanu-Nuți, Keith Peter, Daniel Pintea, Mihail Bucer, Ecse Pop Argeș, Wilki Constantinescu, Rodica Herudiu, Ramona Brad, G. Măcevelu, B. Gaby, Mariana Ghiță, Theodor D. Serbanescu, C. Predescu Dimbovitza, Elena Dobrescu, Florin Romanescu, Ioana Dinescu, Sandu Frunză, Iulia Miroslov, Mălina Negoi (ceva, în „Sint”), Onel, V. Clabotaru, Mihail Ovidiu Dumbrăvescu, Chivan Măgureanu, Victor Mihaleache, Lesandra Rusulec: Încercări de nivel modest.

Geo Dumitrescu
N. R.: Manuscrisele însoțite.

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

Marin Nicolae
Lucia Moraru
Theodor Purice

ve favorabile: „Culegeți răul”, „Nepuțință”, „Sat”, „Duh alb”, „Dragostea de țară”, etc. (Frumos și versul cu care începe „Cu plec în zborul meu”, dar lucrurile scad, în continuare, și se pierd în retorism și convențional). Sperăm să primim vestea din ce în ce mai bune (și o semnătură interesantă).

OPTIMUS: Am descifrat greu (și incomplet) scrisul dv. (vedeți, deci, că nu numai Optimus are motive să fie nervos și olistăit...), și am rămas cu impresi-

sia că auspiciile poeziei nu vă delectează („Răstă”,

CULTURA ROMĂNEASCĂ IN LUME
Demnitatea
artistică a traducerilor

afirmarea poetului român în lume...
Cultura în limba română...

afirmarea poetului român în lume...
Cultura în limba română...

Ritualuri
de viață laponă

Martha Marja, cu nume predestinat...
femelele sunt înțelepte...

Martha Marja, cu nume predestinat...
femelele sunt înțelepte...

NOTE DE DRUM DIN FINLANDA

Finlandia, de relief plat, cu un comportament...
deosebit de calm...

Finlandia, de relief plat, cu un comportament...
deosebit de calm...

Chopina Lorcină

Chopina Lorcină...
deosebit de calm...

REVISTA STRĂMĂ

MARELE MEDIEVIST...
PROFESORUL I. M. FLOREANU...

MARELE MEDIEVIST...
PROFESORUL I. M. FLOREANU...

POETUL REVOLUȚIEI ȘI AL SPERANȚEI

Opera lui Vapțarov este o operă...
deosebit de calm...

Opera lui Vapțarov este o operă...
deosebit de calm...

Opera lui Vapțarov este o operă...
deosebit de calm...

nikola vaptarov

Crez...
Cu viza...
Intr-adevar...

Crez...
Cu viza...
Intr-adevar...

Crez...
Cu viza...
Intr-adevar...

Portretul lui Vapțarov de Mihai Magiari

Vom construi
o uzină

Vom construi o uzină...
deosebit de calm...

Vom construi o uzină...
deosebit de calm...

Vom construi o uzină...
deosebit de calm...

spectacolul lumii

văzut de Ioan Grigorescu

Psihopatia
nuclearis (II)

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

Proiectul nu era o himeră...
Psihopatia nuclearis...

REVISTA STRĂMĂ...
MARELE MEDIEVIST...

REVISTA STRĂMĂ...
MARELE MEDIEVIST...

REVISTA STRĂMĂ...
MARELE MEDIEVIST...

REVISTA STRĂMĂ...
MARELE MEDIEVIST...

REVISTA STRĂMĂ...
MARELE MEDIEVIST...

Luceafărul

Revistă editată de
UNIUNEA SCRITORILOR
din REPUBLICA SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Redactor șef:
Nicolae Dan Fruntelești,
Mihai Ungheanu (redactor șef
adjunct), Teodor Boly (secretar
responsabil de redacție)

REDACȚIA: București, Piața Ștefan N. 1, tel. 17 32 09
ADMINISTRAȚIA: Calea Victoriei Nr. 115, tel. 50 74 96
ABONAMENTELE:
2 luni - 13 lei; 6 luni - 26 lei; 1 an - 52 lei
Tiparul executat la:
COMBINATUL POLIGRAFIC „CASA ȘTEFAN N.”